

GV.

L. 13.799/1.

L
30-01-1981 -
Transmis à M.
C.B.

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 9e december 1980 door de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap verzocht haarvan advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "houdende verordening betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme, voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft", heeft de 9e januari 1981 het volgend advies gegeven :

Het ontwerp van koninklijk besluit regelt het verlenen van subsidies die tot bevordering van het volkstoerisme en de arbeidersvakanties kunnen worden toegestaan op daartoe op de "begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap - sector verkeerswezen -" uitgetrokken kredieten.

Bij herhaling is aanvaard, ook door de Raad van State, dat de Koning als hoofd van de uitvoerende macht de bevoegdheid heeft om, wanneer de begrotingswet tot bepaalde uitgaven machtigt, de regelen vast te stellen volgens welke die uitgaven zullen geschieden. Die regel zou, in beginsel, van overeenkomstige toepassing kunnen zijn op de uitgaven waartoe door de decretale wetgever machtiging is verleend, wat de Koning betreft zo lang de Vlaamse Executieve niet uit en door de Vlaamse Raad is verkozen (zie de artikelen 20, 75, 84 en 85 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen).

Volkstoerisme en arbeidersvakantie behoren evenwel tot de vrijetijdsbesteding en het toerisme die overeenkomstig artikel 2, 10°, van de wet van 21 juli 1971 betreffende de bevoegdheid en de werking van de Cultuurraden voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap en voor de Franse Cultuurgemeenschap en sinds 1 oktober 1980 overeenkomstig artikel 4, 10°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen een culturele aangelegenheid vormen in de zin van artikel 59bis, § 2, 1°, van de Grondwet.

.../...

Krachtens artikel 10 van de Cultuurpactwet van 16 juli 1973 mogen de regels inzake erkenning en subsidiëring in geld of natura van geregelde culturele activiteiten, naar gelang van het geval, slechts worden vastgesteld krachtens een wet, een decreet of een beraadslaging van de vertegenwoordigende vergadering van de overheid.

Datzelfde artikel 10 vervolgt dat bij ontstentenis van regels alle toelagen en voordelen het voorwerp moeten zijn van een speciale begrotingspost op naam.

Van hun kant voorzien de artikelen 4, 5 en 6 van de wet van 3 juli 1971 tot indeling van de leden van de Wetgevende Kamers in taalgroepen en houdende diverse bepalingen betreffende de Cultuurraden voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap en voor de Franse Cultuurgemeenschap in een mechanisme ter voorkoming van elke discriminatie om ideologische en filosofische redenen, welk mechanisme geen toepassing kan vinden wanneer de subsidie-regeling door de uitvoerende macht wordt vastgesteld.

Ten slotte, dient de aandacht erop te worden gevestigd dat artikel 59bis, § 2, van de Grondwet aan de Gemeenschapsraden de uitsluitende bevoegdheid opdraagt om de culturele aangelegenheden bij decreet te regelen.

Uit wat voorafgaat volgt dat de boven geciteerde interpretatie van de begrotingsmachtiging terzake geen toepassing kan vinden en dat de subsidieregeling, vervat in het voorgelegd ontwerp van koninklijk besluit, minstens in haar essentiële regelen, door de Vlaamse Raad zelf dient te worden vastgesteld.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	:	H. ADRIAENS,	voorzitter,
		A. DEPONDT,	staatsraden,
		H. COREMANS,	
		G. VAN HECKE,	assessoren van de
		F. DE KEMPENEER,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	:	M. BENARD,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. DE COENE,
auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

M. BENARD.

H. ADRIAENS.